

[Krag.]

saa siger jeg, at disse valutariske Hensyn maa være minimale, hvor Talen er om Tillægskontingenter, om en Vareudveksling i Forholdet 1 : 1, og navnlig vilde de have været minimale, hvis den højtærede Regenhavde været villig til at indrette det saadan her i Landet, at der for det danske Landbrug tilvebragtes en kraftig Stimulans til Selvforsyning med Raastoffer, men her har Ministeren aldrig været at faa i Tale.

Den højtærede Minister sagde, at han ønskede og haabede, at det skulde blive muligt at gennemføre Overenskomsten med Hensyn til Vareudveksling paa en saadan Maade, at de Forhaabninger, der dertil var knyttet, kunde opfyldes. Den Udtalelse takker jeg for, men det vilde have været værdifuldere for mig, for Tinget og for hele den interesserede Offentlighed, om den højtærede Minister havde kunne give Tilsagn om, at han, og Regeringen med ham, vilde gøre sit yderste for, at alle rimelige Forhaabninger, der knytter sig til denne Overenskomst i Henseende til Afsætning af danske Landbrugsvarer paa det tyske Marked, kan blive opfyldt. Det var værdifuldere, end at det ønskes og det haabes. Det kan være godt nok, men det skæpper lidt.

Spørgsmaalet om Fordelingen mellem Varegrupper skal jeg ikke komme ind paa. Det gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister vil kunne give Oplysning om i Udvalget. Men naar den højtærede Minister saa siger, at jeg har Uret i, at Selvforsyningspolitikens Maal i Tyskland har ændret sig fra de nærmest forudgaaende Aar indtil dette Øjeblik, og siger, at Tyskland opretholder sin Selvforsyningspolitik, men ikke har kunnet naa det Formaal, man har sat sig — saa har den højtærede Minister Ret, men jeg har det ogsaa. Thi det Formaal, man for Tiden sætter sig med Selvforsyningspolitikken i Tyskland er — det ved den højtærede Minister lige saa godt som jeg — et andet end dette at blive i Stand til at forsyne det tyske Folk med forædlede Landbrugsprodukter. Nu tager man Sigte paa Selvforsyning paa andre Omraader, selv om de ogsaa er af landbrugsmæssig Karakter, og overlader saa Forsyningen med de forædlede Landbrugsprodukter: Kød, Smør og Ost, til Importen fra de Lande, som har en Overproduktion.

Men, som sagt, der bliver nu Lejlighed til at drøfte Sagen i et Udvalg, og jeg anbefaler den til velvillig Overvejelse der.

Drachmann: Jeg sagde før, at jeg ikke var saa imponeret af, at Tyskerne ønskede

at købe forøgede Varemængder i denne Situation, hvor alle ved, at de trænger grumme stærkt til Fødemidler, og at man saaledes maatte lade sin Bedømmelse af hele Overenskomsten afhænge af de Priser, der var opnaaet. Den højtærede Udenrigsminister svarede nu, at disse Priser kunde ikke oplyses for Kreaturers og Svins Vedkommende, da Tyskland ikke ønskede det, og jeg er da villig til at vente til Udvalget med at faa disse Oplysninger — jeg har for Resten ikke bedt om at faa dem her offentligt. Jeg vil gerne pege paa, at der for Smørrets Vedkommende har været Meddelelser fremmø, der tyder paa, at vi har givet ret betydeligt Afslag i den Smørpris, vi faar fra tysk Side. Det var bl. a. det, jeg hentydede til, og det vil jeg gerne drøfte senere hen.

Jeg har ikke gjort mig skyldig i nogen Misforstaaelse angaaende Forholdet mellem Import og Eksport. Der er et saadant Forhold, det kan vi se af vor Handelsstatistik, og det, vi er bange for, er, at dette Forholds Ulighed nu igen er blevet knæsat. Jeg maa beundre den højtærede Udenrigsministers ekvilibristiske Evne til at faa dette Forhold mere og mere reduceret. Det er ikke nogen Sigteelse for let-sindig Omgang med Sandheden eller med Tallene — det viser blot, hvad Statistik egentlig er værd, for efter den oprindelige danske Statistik var Forholdet 1 : 2; saa blev det reduceret, idet man netop tog Transiten i Betragtning, til 2 : 3. I Dag har Ministeren reduceret det til 1 : 1,42, og efter den tyske Statistik er det 1 : 1,12. Hvis man fortsætter ad denne Vej, kan man sagtens faa hele Underskuddet i vor Handelsbalance bortelimeret, og saa er der ikke mange flere handelspolitiske eller økonomiske Problemer at tale om. Men jeg er bange for, at det ikke gaar slet saa let, og derfor opretholder jeg stadig væk et mørkt Syn paa vor handelspolitiske Udvikling, hvis det ikke lykkes os at komme til en bedre og mere ligelig Ordning end den, der foreligger — saa vidt vi foreløbig kan overse den dansk-tyske Handelsoverenskomst.

N. P. Andreasen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, som kritiserede, at jeg havde været med i Delegationsforhandlingerne, idet han ikke mente, at jeg nød tilstrækkelig Tillid ude i Landbefolkningen til at indtage en saadan Stilling. Med hvilken Ret blander det ærede Medlem sig i dette Forhold? Den Stilling, jeg indtager inden